

подолання та перспективи розвитку в Україні, а саме:

- 1) розробити механізм ціноутворення на аудит та аудиторські послуги шляхом вивчення міжнародного досвіду з цього питання;
- 2) зменшити обсяги «тіньового» бізнесу;
- 3) підвищити престиж аудиторської професії;
- 4) розробити внутрішньо-фірмові методики аудиту, робочої документації;
- 5) удосконалити навчальні плани підготовки обліковців у вищих навчальних закладах, адаптувати їх знання до потреб практики реального життя [4];

Покращенню якості аудиту в Україні сприятиме лише система цілісних і комплексних заходів, які будуть спрямовані на розвиток правового поля аудиту, запровадження якісної системи комп'ютеризації аудиту, здійснення контролю над рівнем компетентності аудиторів і якості наданих послуг, забезпечення реальної незалежності аудитора та запровадження санкцій і покарань аудиторів щодо недостовірності надання аудиторських послуг. Доцільно звернути увагу на класичне висловлювання Р. Адамса: «Без аудиту немає надійності рахунків. Без надійності рахунків немає контролю. А без контролю, чого вартує влада?»

Отже, аудиторські послуги в Україні розвиваються досить швидкими темпами, хоча існують певні проблеми. Більш глибоке дослідження цих проблем може стати основою для визначення пріоритетних напрямків вдосконалення аудиторської діяльності з огляду на перспективи розвитку ринкової економіки і відносин власності в Україні, а їх розв'язання сприятиме подальшому впровадженню аудиторської професії в господарську практику і формуванню у громадськості впевненості у високій професійній майстерності аудиторів.

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» - <http://zakon.rada.gov.ua/>
2. Т.А. Калінська «Сучасний стан і проблеми вітчизняного аудиту» // Калінська Т.А. // Науково-виробничий журнал. – 2013.
3. Л.М. Одінцов, А.О. Титаренко, М.В. Швець «Система фінансового контролю і розвиток аудиторства в Україні» // Одінцов Л.М., Титаренко А.О., Швець М.В. // Вісник Кременчуцького державного політехнічного університету. – 2012.

Г.М. Зарічняк, Ю.О. Костюк, Х.Б. Дмитришин
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ВПЛИВУ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА СУЧАСНЕ СУСПІЛЬСТВО І ЕКОНОМІКУ

Менеджмент, як системне професійне управління, в кожній сфері державного устрою характеризується сукупними або окремими особливостями. Зрозуміло, що зовсім різне системне професійне управління державою, муніципальними утвореннями, в соціальній сфері або в сфері підприємництва. Різниця в тому, що в кожній сфері життєдіяльності визначені різні цілі, завдання, діють відповідні форми і методи управління, результати управління оцінюються різними показниками і т.д. Управління в сфері підприємництва в системі управління державою займає особливе положення, оскільки сфера характеризується численними особливостями: найбільша чисельність зайнятого населення, різноманіття форм і видів діяльності, високі показники обсягів підприємницької діяльності, широка самостійність підприємців в управлінні власними підприємствами і багато іншого. Між системою управління в сфері підприємництва та типом економіки діє пряма залежність. В умовах комерційної економіки управління відбувалося на основі традиційного управління, тобто на основі досвіду управління, яке

передається з покоління в покоління. В умовах ринкової економіки управління підприємництвом відбувається на основі менеджменту, тобто залучення до управлінської діяльності професійних керівників. В умовах корпоративно-соціальної економіки управління в сфері підприємництва формується на основі інноваційного корпоративного менеджменту. Дуже схоже на те, що в міру перетворення ринкової економіки в корпоративно-соціальну типовий для ринкової економіки підприємницький менеджмент, неминуче, буде трансформуватися в корпоративний менеджмент. Різниця між класичним підприємницьким менеджментом і корпоративним полягає в тому, що підприємницький заснований на вирішенні підприємницьких проблем прийомами вдосконалення і раціоналізації. Корпоративне правління ґрунтується на вирішенні проблем шляхом інноваційних підходів, на основі нових евристичних методів прийняття рішень. Основною ланкою ринкової економіки є підприємство (фірма), основною ланкою корпоративно-соціальної економіки є транснаціональна підприємницька організація. З деякою умовністю можна сказати, управління підприємством являє собою підприємницьке управління першого рівня, управління транснаціональною підприємницькою організацією - підприємницьке управління другого рівня.

В сучасних умовах відбуваються стрімкі зміни в багатьох сферах людської діяльності, які проявляються в трансформації світової економіки в цілому, як результат «проростання» індустріального суспільства в постіндустріальне, яке в свою чергу, все більше і більше чітко формується як інформаційне суспільство, набуваючи нові, властиві тільки йому параметри і характеристики. Кардинальна трансформація світової економіки є результатом широкого використання інформаційних технологій, інформаційних систем та мережі Internet, зростання значущості інформації і знань в організаціях і в цілому в бізнесі і, як наслідок, значних змін у формах, методах і інструментах управління. Прискорюється інформатизація є передбачуваним, найбільш видимим зараз вектором впливу нових технологій на соціальну структуру суспільства. З точки зору економічного аналізу, перший вектор - розвиток індивідуальних можливостей людини - інтерпретується як збільшення людського капіталу. Другий вектор - розвиток мережевої форми організації - сприяє в економічній сфері зростанню ефективності внутрішньофірмового менеджменту і міжорганізаційних взаємодій. Особливо підкреслюється, що в економічній сфері нова мережева структура дозволяє максимально повним чином використовувати освітній потенціал сучасної висококваліфікованої робочої сили, а також можливості сучасних інформаційних технологій. За рахунок забезпечується гнучкості комунікаційних контактів, і високих стимулів до праці, створюються передумови до максимально повного використання можливостей, навичок, знань, контактів, інформації співробітників, багато в чому переймають на себе функції «підприємців-інноваторів», вдається значно підвищити конкурентні переваги фірм.

Таким чином, поширення нових інформаційно-комунікативних технологій дійсно стало домінуючим фактором, що визначає прискорення процесів соціальної трансформації суспільства. Однак вектор цієї трансформації лише частково детермінований, і в значній мірі залежить від цілеспрямованих зусиль людей. Нові технології створюють лише нові можливості, спектр яких постійно розширює поле вибору кожної окремої людини.